

আমোৰ বুদ্ধিৰ বৰণে আপোদৰণ বা দেহাদুই মুঠী আছে হাৰেৰ মুঠী এক ডুঙাৰিলে আৰু
বিলোদেহত গ একনগে আৰু পৰে বনডিও গনি ডুঙৰিব মুঠী দুই কহো নিক বাৰি গ
আৰু পাৰিব পাৰে ডুঙেৰে কৰিলে । এতে কেঁড়ি দোম বৰো মুঠী ও ডুঙলে গ এহিমত
আপোচেয়া ডুঙাও কৰে ডুঙাৰিলে দুই মুঠী পৰেও দেহই গ মুঠী ওক পক্ষী পৰ পূৰ্বৰ
কহিনী । জিনতে মুঠীকে সৈতে মিত
৩০ জানি গ বং পৰন নামে এক আৰু আছে
০ মইনদী তিব্বে বৃষ্ণ আছে বঙ্গত যাতে মই
বে ডুঙাৰিলে বিতোপন । মা গাত মানি মু
যক মুঠীকি দুই জন গ থাকে মুঠী দুই জনে গাত ব ডুঙৰ মা হেনকালে পৰ পৰক আহিচে বিদৰে
গ নাও ওপৰে আৰু দেহ মনোহোমই মুঠীক বিচাৰি পৰ পৰে আছে গ এক মানি মা
কে যিবাব মুঠীক য় চলে বলে বাচি বেক মা পুই আকয় গ নাৰামিলে বৰুই আ পাপ
গৰহা ডুঙায়ে কৰিয়া এক বামি ও ডুঙাই গ এহিবুলি মুঠীক বুলি মো বচনা মুঠীও

সী ৩৫

ওহরুং ৪ বনহীনদ্রায়া মনে সুনিলাবিন্দু ৪ বড় হোলে দেহ মোক গবে ম্রিষ নাহা কোন মতে
প্রাণি স্ববিগ্রহাও নিও মুই ৩ স্বর্ন কক্কন মিত্তি মনুষ্য চনই ১ বামিলোকক্ক ন মই ৩ ক য বি গ্রাট
৥ সেই খেকক্কন মাচে মোহে ব হত্ত ৩ গক দে যাই মনুষ্য ক চানি বো গমত ৩ এহি মতে বামে
পাচে ক বিয়া ডুস্তা নদী ব চিত্ত মাচে ক বিয়া বামিয়া কুমত ৩ হেন কালে মাচে এক ম
হু ম্য সাত ৩ দুবতে দেমিয়া বামে মনে আন লিত ৩ হত ডু বি বামে মাচে ব চন বো
লই ১ চানি ম্রো বোমো হই দান কষো ম ই ৩ স্বর্ন ৪ মাচে নি তে নিতে ক হো দান
করো ১ মন বামি মাচে গে যা ঘিমাও ন মরো ৩ অনিযা মনুষ্য বুলে মনে ওয়
হই ১ জিব মন স্ব বি গ্রা হই মা বে ও জনই ১ হেন জনে দনে দিয়ে সু নিও মদু ৩ তো বো নাম
সু নি গ্রা নি পলাই ওয় ৩ সু নি বামে বিম্বো স্ব বি হা মিয়া ক হই ১ জিকা বনে দান ক হো
সু নি ও ম ৩ হই ৩ কুবত কণেত মই মা মিলে দে জন ১ গো ব্রো মন স্ব হি মা ক বি লো ব ম ৩
হি ৩ মা খম মা চে বি লো মী মা ধো ৩ মা না হই ৩ সু ম জ ক মা চে ৩ বনে যু বো মই ৩ গ ম ৩

১০৩ থাকে অর্থাৎ যখন। মনঃপন্থীলদ্বিজ স্মরণ সোভনং ৩৩ বাসো লেনো মই ভাজ
নাম্মাথে। সবেও মবিল মোর। ছাঃ চয়ং বৃদ্ধকালে কোনে মোক সুখিবে সাদে। কুলে
পরিমর্ষে মই থাকি কিবাকবে। মবিবাক জাইতে মোক ব্রহ্মনে দেয়লা। কিয়মর রা
অই কহিও সোপোনাং। মাহেবে দুখ বকমা দিগত কহিলো। বাসানে মুনিয়া মোত সা
ক্রান্ত কহিলাং। পূর্ব জন্মে স্মাচিলি। হি ব্রহ্মিন প্রাণত। মঃ সনোভে বা অস্মি
ভেদি হিও মিতং। মই পুষ্কালে নাই দু। যজে হিঃ সিব। হিঃ মোত মবিল সুমভাচ্চ
নিঃস্বব। মুনিময়ঃ উয়মানে স্মবিল। দ্বিজত। কোন পুণ্যে স্মা সফল হই বেগুং
সুখ সৌন্দর্য কলে জন্ম হৈ বাকেন কবি। কহিৎকং গুণ মায়ে মোত স্তমাকরি। সিম্ব
হৈ মঃ জে বিযাকো তোমার সায়। এহি স্তমাকো স্মুও সর্বন তোমাতং। দুঃখ মেয়। হি
জে মোচ বুলিলা বচন। মুনব্রাহ্মক হে মই পুষ্ক পবচনা। পশু পাপে স্মাদি কবি স্মা
নিঃস্বব। কবি স্মাচে পুথিবিৎ। জানা স্মাচে স্মাচে। হিঃ মাঃ স্মান পাপ নাই পুথি

শ্লোক

वि०) शुभिलाहाचार्यस्य शक्तिद्या प्रायः ७०। पर्वक १२० मयः धि ७० तत्र वृद्धिनाह। मो १०
सिं शत्रु काले नवव ल० १० सिं २० मातेज २० वट ० डि ० वा ० न ० च ० सु ० ज ० ना ० मा ० रे
भा ० ॥ उमा नि नाहिके कके वन ० डि ० रे ० अर्ष ० मा ० ते ० क ० पु ० न ० ज ० ने ० नि ० व ० न ० वे ० वा ० व ० न ० व ० दि
ना ० हे ० ज ० ना ० हि ० अ ० क ० ज ० न ० ॥ ए ० हि ० वे ० उ ० ध ० र्था ० पु ० न ० ध ० वि ० न ० तो ० मा ० वे ० ए ० क ० व ० न ० मो ० ह ० र ० ज ० ना ० न ० र ०
व ० म ० भा ० ॥ ज ० के ० ज ० के ० शु ० वे ० म ० र ० म
ज ० न ० क ० ॥ हि ० अ ० क ० व ० न ० व ० र्द्धि ० न ० क ० वे
अ ० द ० हे ० उ ० मा ० नि ० त्रि ० पा ० दे ० क ० हो ० शु ० नि
ध ० र्ध ० ॥ ग ० श ० ति ० वे ० अ ० न ० द ० ने ० न ० द ० क ० मे ० क ० ॥ १० ० के ० व ० श ० न ० क ० न ० ज ० न ० अ ० वि ० वि ० ॥ पा ० न ०
श ० य ० श ० य ० त ० र ० श ० अ ० नि ० त ० वि ० वि ० ग ० ए ० हि ० क ० हि ० म ० न ० म ० न ० दि ० न ० क ० मा ० म ० के ० ॥ मो ० र ० दि ० ना ० ध ० वि ० ध ० ० पा ० न ०
छ ० अ ० र्क ० ॥ अ ० र ० वा ० क ० मि ० वे ० ध ० वि ० अ ० न ० द ० ने ० क ० वे ० ॥ द ० न ० क ० वि ० अ ० र्क ० क ० वि ० ग ० श ० ति ० वे ० म ० न ०
ग ० ए ० हि ० वा ० ने ० म ० ने ० क ० वि ० ग ० श ० ति ० वे ० ॥ व ० मि ० या ० द ० न ० क ० क ० र ० ना ० ॥ हि ० अ ० क ० व ० न ० व ० र्द्धि ० न ० क ० हि ०

কাম্যমা বি মনুষ্যক আনেব বিচারে) কথিব কবিয়া পানে অনেক কবই। এহিমতে
বালে পাত্রে জিবিক কবই। পদাভোভি নই বেক শাস্ত্রের বেদনা। স্মারকহে আধিপতি
লাভকামন। মিলগিবি না পত্রক পবত আচর। অনেক বন্দেব থাকে ফল মূল্য আদে।
ভাষক বন্দেব এক বান্দেব মনিকা। বুদ্ধি কবি মন্য মানে বান্দেব পত্রাভোভি। ভয়ম
ককসোচ। নিম্নে আচর। ফল মূল্য
পাতে পবাকোক হিলা। নিম্নে গচর
দিলেক পব। আনেনে পত্রাভোভি
বান্দেব। মনদে মেহে বাপান্তে মন্যে বান্দেব। দুবতে নিম্নে গচ দেমি ওয়দং বাফল
ফুলে ওয়দে দেমি ওয়দং পব। পব বান্দেব কবি বান্দেব। চলই। হেব মোভি ক
যাপ বেওচ চাপই। গচ ওয়দে বাগি কবে বান্দেব। কষ্টক নিম্নে মবে ডি মি
x তে মাপ বে। সবি পবাফল দুব বিচা বিধা বে। তে মাপ ওয়দং ফল মন্য কিছু

শ্রেয়সে স্বামি মেব কৰষ বিসেবন বিসেবন বিসেবন নে স্বামি শুবু দ্বিদিয়ই । স্বামিৰ শূচ
 শকৰি জোকত কপি কহই গ শ্ৰম্বৰ শূচত ওক্তি মদাই নেবই । স্বামিৰ নিমিত্তে গুৰু কা
 র্যক কৰই গ অধিতি সেবাত বৰত আনত বৰ্ত্তিত । শেখ জোজা অথবা দি কপত বহিই গ শূ
 কপ নিৰ্মাল দেই গজেন শকন । বাহি বে ডিত বে দৰ কৰই নিৰ্মাল গ অশাসি অশাসি বা
 ৪০ লে অৰি দাই । কোমল হৃদয়ে দয়া শবা
 কে দেহত । শেখ শব্দ নকৰই স্বামি
 শক্তি শাসন জানে আচে অধিকাই শ
 কাকবে জানি বানি চয় গ শূনিও শক্তি আয়ে লক্ষন যেমন । জাহে কে জালি লেগা বি শ
 বৃত্তন গ বাহি বে ডিত বে স্বামি ইশ্বৰ জানেই । ইশ্বৰ আশয়ে মদা শূচিক ওজই গ স্বামিৰ
 নিমিত্তে দেই মদা বৰিণ । শাপ শূচ আচে মানে স্বামিত অশিল গ শূচ শূচ শূচ বেয়া
 অশিল স্বামিত স্বামি শত স্বামি শত স্বামি শত ওকত গ স্বামিৰ শূচ শূচ শূচ হোৱই নিচয় ।

X

বিগ্ৰহ কেশ্যামমহেশ্বৰ্য্যাকো ধ্যামেব আগত। কৰেৰ গুণনায়েন পৰবৰমাগত। সুবুদ্ধিনিপু
 নকদম্ৰসকলে কাৰ্য্যত। তত্ত্বিবনকৰি কামে পতিকংগত। গীত বাদ্য বজাপদা মনেদুখনাই।
 শ্ৰামিবনাত্মো কাৰ্য্য কবন্তু সাদাই। ধৰ্ম্ম কথ্যবত শ্ৰায়া শাকেশু সাদায়ে। আলাবেমুমান কৰি
 পানিক দেয়াই। নিয়মিত ব্যয়কৰে বচন ধৰ্ম্মৰ। সঙ্কিত শ্ৰুতবে কাম পৰমসহন। দেহ পিত
 গুরু জনকবয়ওকতি। অধৰ্ম্মি পতি কঙ্কল দেয়াই দিনে বাতি। যবলৈ ধাৰ্ম্মিক
 ২য় আদিক কুশলতি। পানিক সঙ্গ বসব শ্ৰামেৰ গুচয়ে। এতেকে ধাৰ্ম্মিক কৰি
 শ্ৰামিক বায়েয়। আদিকথা যাৰ দৰে। কৰয়বনতি। আপোন অৰক বগ্না কৰয় পশুতি
 গু দুমেদিনী জুড়ে গকে নাহিকে আপোদ। অশ্ৰয়ানে শ্ৰামিক পক্ষে পণ্ডয় সঙ্গদগু এই তি নি বি
 শনাৰে মোড় গিহৈয়া। ওচৰবন্ত ২য় যিটে হেন নাৰি পয়ে গু। আবেশু না দুখ নাৰি পৰব
 বগ্ননা। মুহুৰিয়া হসিমা। কে কট বচন গু। মানি মাৰি কৰি পনাহে ২য়। কপা২ নিদ্রা
 বতি অক্ষত। মোৰেই গু বুকত মেমান মাৰি। ওতক মাৰেই। আপোন কনাল কাৰ্য্য কবন্তু সাদাই।

৪১

কপটিক হইল ডাৰু আকয় পত্ত। অনাচবি মহ কোষা পৰম নোভীতম মুকয় আলোপ
মতি পত্ত হেবেই। কামোত্তৰ কথ্য লাজএকু পদাইগ স্বামি কোষে কোষাইয়া প
মুখেবটেই। স্বামি মুৰুখ আলোপাত পত্ত কৰই। ডোজনে দই জি পম পবতে কৰিবা আ
পোন যম্মা পবত্মা পুন কছিলগ ধম্ম কাষে বি দ্বিকৰি থাকে পদাই। স্বামি কাষ
কলজি বাধান কৰইগ ধম্ম কাষে কাষে (২লা) লাজে পদাই। মিচা কথা কৈয়া আ
কেন্দ্র পোনই চায়ে। স্বামি দেম্ম দেম্ম ০। য পকল কাৰ্কেত। স্বামি আছিলে দুগা
কৰয় পত্ত। চট্টগেই মোজেকা দে ব। হি বে ডিওৰে। দেম্ম পব পাইলে কি দু পদ
নু কৰেগ চায়ে বাৰে আবে বিখা অগ নিজনা। কপটিক যোবে বাবু। বামন্ত পদাইগ পদা প
বন কৰই কৰাকো হমেই। অবাচ ৩৩৩ পুনই হবিষ কিউন। স্বামিক মনেয় পদা দুখ
পামলেয় পব ক মুহি বেলা জি পুন ক কৰিল। স্বামি ক কথ্য পব পোকে কইন। পত্ত
১ বদ কমা পত্ত বটেই। মাধেৰ মিকল পব পনে নখৰইগ বেয়া কাৰ্য বেয়া পুন পুন হমেই।

গানকার্য গুনসব পাছবিয়া জাইম সুওকদয়ে কয়গত কদাপি বনকরেণ আপোন কুনস হৈ
 তুয়ামপকৰে কাৰ্য ককবতু যিটা দেখক থবই। এক বেয়া পাইমান পলক একই
 দুই কল একনবি উদ্ধাৰকৰিন। একনবি দুই কল নবকে পাইমান ইতিহাস কুন বাজা
 সুববকহিনী। শালে মলিনা মে গ্রামে থাকে কয় পমু হই। পক্ষ পত লোক গত বসাত
 কবই। পশু মন মাংস বেচি জিবি কবই কবই। দুই দিনা মে ব্যাধ অশ্রু
 আচে। হিং পক্ষম কৰি পিণ্ডে জিবি বকা কৰিন। নাই মান পুণ্ড গবই জুনে
 নুভিন। মাংস প্ৰিয় নামে অর্থাৎ গহ বৈপগতা। গাইক গুট কৰিবাক পশু মাংসে
 উত্তম জিদি নামে পাই পশু হাবিৰ ডিতবে। সেই দিনা ৩০ নিদি পুষ্টি গণে ধৰে গুণে
 যত বহুদিন আচে দুই জন। পক্ষ বিচাৰে যা ব্যাব কৰিন। গমন। দুবি উত্ত নামে দুনি পবম
 পুষ্টি। হোমে বনিমি উ কৰে খালি চেন বনত। ৩য় কৰ বদ্রে এক পক্ষম পুষ্টি পুষ্টি
 বাগিন কৰিবাক উত্তন কৰিন। সেই বেলা ব্যাধ অশ্রু যত এক দেখি পাট। বেগিন ক

কী ৪২

ব্রাহ্মণক সম্বন্ধে বুলে বীক বীবেলা । অশ্রু মর্মে তে অশ্রুনে বাহক মর্মে না । তে বেনে তনৈব স্থান
দ্বিভব বাহিন্যে ব্যাধক স্বাস্থ্যকরি চলিল পথিব । অরুণ বে ব্যাধন চেষ্টা হানে আই । হবি
বসামত একদা মুখি দেহাই । স্রুপাঙ্ক সিবানেত যেখিয়া খুই । গর পোহলীক লেয়া দ্বক
চলয় । করিল শু ব্যবেপাচে মাপোন না বি । দুনিগই কোষকরি করিল বেক্ত । নৈও চাদি
চলি যাও অশ্রু ব দ্বক । সৌত্রী স্কোনক । ই বাইলি কিসক । এহি বুলি চলি গেলা মা
সকিও পাই । মা পবচকে চা অ । বেথাকি লোক গই । অকল পবে ব্যাধপাচে
দ্বক বাহিন্য । সের বাই মই এক বগ । ই অঙ্গিল্যে । অরু পবি পবে ব্যাধে উনি বা
নিচয় । অক্ষয় অক্ষক পাচে তে অনে চলই । প্রভ তে উইয়া তেই । অরু অঙ্গিল্যে । অরু
পবি মর্মে অচে মর্মে তে দেহা । বাসু নর ক বাই অশ্রু নি মবয় । অঙ্গোনা ব দে
যে মবে অমো তে কি দই । অজি খি বি নব অি বা গর বা স্কোনক । কানি বাই অজি মর্মে
দেখিল অশ্রু ক । এহি মর্মে অমো মা সো করিয়া কই । ফুই । তেই ব কথ্য অশ্রু

अवे विप्रमे कश्चि । नर वामुनक सचेनक वे वप्रान । धर्मत अविनरु किना विव
॥ आमत अचेलत अवेनक पाइ । कमे कमे अवप्रनि नवके प्रवता हेनतानि
वि कथा पेवि हवि । धार्मिक प्रति वकथा पेयो पां वि कवि ग म अके जेनि पावे न
बोला ह विवामे । द्विज गोश्रामि ये वेले पेयो कृष्ण नाम ॥ १ ॥ गोविन्दु पूव नामे
यमे प्रथम सोठनु । वप्रत आचय थोक । यो ज्ञान अज्जन ग अने वने नो जे वे
४० प्रथम दुशित । मेइ आमे द्विज एक ॥ ० ॥ कवय वमा ॥ प्रथम पाठित द्विज कृष्ण ॥ ० ॥
सांठनीय दय्ये थुं प्रथम पाठित ॥ १ ॥ नय द्विज एक प्रामे निश्रामि ॥ द्वे वुं
दुक् कार्य कवय सकल । प्रथम प्रथम अक्ष प्रदार् विचवे । आपो ल अमिते ॥ द्विज क
द्विपिनक वे ग अक लोकार्थे मिच्छा अत त कश्चि । मिच्छा अप्रत थार् । नात कि
द्वे नार् । कमे अत कृया वमा देहत् थर्च । अं अिनि ना विव ॥ अत वर
हेन दे मि द्विज व वे मनत गुनिना । द्वे नार् हे नय वे कल वर हे न

১৪৪

মীনা পবনো গুদরী । মতবাদে জিতেন্দ্রিয়া গুনে আছে ভবি । সতি মত জিতামে মগ
 পেটেকো জেই । মত হেথৈ স্বামী সেবা মত কবই । মত বেলে পবি পতি দ্বতে
 মাকি বো । পাটে পাটে কবি সদা পাতি হেথৈ গিল । প্রথমে উথিয়া কথো মে মগ
 শুচই । পানী মনে পতি দেহ মাপুনি বুখাই । মর্গে মনে মুরই মাকে পবন
 গুতনে । মাপোনে দ্বয়ক সদা ন্যামে ~~নয় মনে~~ স্বামি বসবি বসবে বসত
 লগিল । এতে পবি মামে পাবে নি । ~~ও~~ তে পকে দিল । স্বামিক বসে যাতা
 কিপোক ক মচই । স্বামি ব স্নেহত । মাকি মুনানে কব কুগ এহি মুতে স্বামি
 সেবাকি ধা যাচিল । দেমি যু স্নেহবে পাচে পবী ককি বিলা । এক দিন কৈয়া পাচে
 মনে বাকে গেবা । এক মুখি চাউল গামে মু জিয়া নাপাই লা । স্নেহক মচ
 দ্বয় মু জিয়া নাপাই । কান্দিবে লাগিল লা মতি সতি মুখ চাই । ২২ বি কিনা
 মে পেলাই লা মামেক । কুলে জাম্ব দিয়া মবে নেদে মেদে মক

নিবাস্থনদৰী। নকাৰিবাহেহো বসে ডিম্বান্নিকৰি। পৰম্মানন্দে মহৰাম্মি বোলেমকে।
মুচিলে মোৰে দুম জনে বাস্ৰাথেক। পুনিকথা হৈছে বুলিলাবেচন। ৩০ হোকজা
নিলামেই পৰম্মদুখন। অশ্বনাৰি সম্মুখে নেদেখি বিতই। চলি যাহ প্ৰস্তুতই নকা
হুদন হৈ পুনিকথা কপটে পাচে বুলিয়াবেচন। জনিলো মোহেৰে দুম নিচেই মোচন।
৩১ গিগী হৈয়া যিটোম প্ৰাণ মাৰে থাকে। ই জনম বিখ্যাত গৰে জনিবি উচয় প
ৰম প্ৰমদ পাইবি মোহেৰে লগত। ককাম্মাচে য়েৰে হৈয় প্ৰামিত্ত্ব কো
ননাৰি হেন পতি মাচে য়ে পৈ বিয়া। নে দেম মো জ্ঞান হীন মোহে কৰিয়া গ
বহি মাতে বদ পাই হৈ য়াক যেকথা ক। নপা প্ৰাণ কথাকানে কছিল জটক। প্ৰমদ ঠলে
কথাত্তম ইমৰ। পতি বঁটা কথায় জানিলো পাতক। নিজ প্ৰাণ ধৰি প্ৰাণ বুলিলাবেচন
লৈ য়েবেৰ সিদ্ধকাৰি দেবাহো পিমান। পুনিকথা মাথে বেথে বিলাচে বন। পাত্ৰাতে
মাসো পাপে পুজাত কাৰে। মোত যদি শুষ্ক ঠেলা জমত ইমৰ। পোনেবেৰি যন হৈক

৩১

আমি মোহোৰণ বোজাইনদুখখীন আমিৰ হোৱাই এহিবিৰ দিয়া মোক মানন
মই গু গুন প্ৰশংসা কৰি বচন বুলিলা। আৰু যিৰি গৈৰ আমি বোজাইন ভাগ মো
নাবৰি বিবেকনি তোমোৰ আমো কহিলোহো প্ৰশংসা কৰি তোমোৰ আমো গৈৰ
মোৰ কৰ্ম যিটো দেখু নেকি কৰি বিধবান হই নাৰি জাই মোৰ পুৰি গু এহিকি
ওগবনে মনুদানে ভুল কথাত মনুদানে হৈয়া গৃহক চলিলা। আৰোহে
ই লোক আমি মনে দে মই গৈ মোৰ হৈ হৈ বুলি আশ্ৰয় কহই গু
গোনা হৈ হৈ গাচে আমো ও পৰে দে যি গু পকনে পিৰা মনে
কহিলোহো পতিব্ৰতা ধৰ্ম বলাহে ক দে মলা নাৰি মৰি শ্ৰেষ্ঠি গৈ মোৰ
কহিলোহো গাওৰ ওপৰে ধৰ্ম বৰি নিৰে পিলা। পতি পতি কৰি মোনা পৈৰ
ওকহিলা মোই দিনা খাৰি প্ৰাণা প্ৰহৰি হই। মাধু ধৰ্ম ধৰি পাবে তিবক গৰি
পাতি কৰা প্ৰমাণত পাবে ওৰহ। কহিলোহো তোমোৰ আমো প্ৰশংসা মোৰ

শ্রীবেঙ্গুনাবিদেবনযিমতে কারিণাটন্যবিববুদ্ধিভ্রান্ত্যে বিঙজনটিনা ব্রহ্মাবতন
মেদেনাশ্রুতিপ্রয়ানেক গর্ভাশ্বেষ নামেবজা পবতে অশ্বিকগ্ জয়বননামে মন্ত্রিপ
হ্রমসোভেন্ত বজ্রমেত্রি একইয়া কবয় মনগ কাঁজগু ব্রহ্মপ্রি পুত্র মামিযু করি
একপ্রান দেহ হই থাকে অবিবকলগ্ পাকদেই দুই জনে পশ্চনচাষেই একমতেন দুই
জনে মযন কবই একগণেনগেদ্র মোপ্রমিয়া শ্রাচেন দেমিযবেজাই পা
চেরি ময মনিলাগ কাহোমোকে দুই জনে ওঙ্কই হৈ পবিব তেবেমো মো
হেবে মন মকত থাকিব গ্ এহি ম তেবাজোমদিমবাতে কহিল ওঙ্কই বাক
পাগি মকে যতন কবিলাগ একোথে পিকাবে ওদকত্ৰ ও নপাবে দেমিযম কেতকি
নবি চিহ্নি ন মযুবিগ্ চিহ্নিও বিকো কথ বাজাত বনেই দুই জন ওঙ্কই দিবেমো
ওহাথে দেহ মগ্ পুনিষাজে কেতকিক বুনিলাচনা নিয়মতে হেবেই ওদক বিঙ জন
বাজে মাজে মাই এই ওঙ্ক চিনিলা ওঙ্ক কাব বার নাগি ওঙ্ক ন কবিলা একদিন

৪৬

